

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 stycznia 2016r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział XVII Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Justyna Andrzejczak

Protokolant: p.o. stażysty Anna Kujawińska

po rozpoznaniu w dniu 27 stycznia 2016r.

sprawy **R. B.**

obwinionego z art. 96 § 3 kw

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu

z dnia 2.07.2015r, wydanego w sprawie sygn. akt III W 823/15,

uchyla zaskarżony wyrok i sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu Poznań – Grunwald i Jeżyce w Poznaniu do ponownego rozpoznania.

Justyna Andrzejczak

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego Poznań-Grunwald i Jeżyce w Poznaniu z dnia 2 lipca 2015r. uznano obwinionego R. B. za winnego wykroczenia z art. 96§3 k.w. Za przypisany czyn wymierzono karę grzywny w wysokości 400zł. Sąd I instancji orzekł także o kosztach sądowych i wymierzył obwinionemu opłatę według norm przypisanych.(k.72)

„Sprzeciw” od powyższego wyroku złożył obwiniony(k.74).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelację okazała się zasadna.

Odnosząc się do oceny orzeczenia Sąd Odwoławczy stwierdza, że Sąd I instancji uznał, że skoro obwiniony nie powiadomił, na stosowne wezwanie, kto krytycznego dnia prowadził pojazd, a wskazał dwie osoby, jako mogące kierować autem w dniu zdarzenia, tym samym wypełnił znamiona zarzucanego czynu. Sąd II instancji natomiast takiego poglądu całkowicie nie podziela. Z akt sprawy w chwili obecnej nie wynika bowiem, aby obwiniony w sposób celowy unikał odpowiedzi na pytanie kto prowadził pojazd, lecz stwierdził, że takiej wiedzy nie posiada, jednocześnie wskazał jednak dwie osoby, w tym i siebie, jako mogące w dniu zdarzenia kierować pojazdem(k.11-12). Z akt wynika, że obwiniony podał w korespondencji mailowej, iż jego ewidencja pozwala na stwierdzenie, że w dniu 23 maja 2014r. pojazdem mogły kierować dwie osoby. W tym miejscu należy podkreślić stanowisko orzecznictwa, z którego wynika, nawet dalej idący pogląd, że: „nie można wymagać od właściciela przedsiębiorstwa, aby wiedział, kto konkretnie i o której godzinie korzystał z firmowych pojazdów. Żaden z przepisów ustawy - Prawo o ruchu drogowym nie nakłada na właściciela ani na posiadacza samochodu obowiązku w postaci prowadzenia ewidencji osób korzystających z danego pojazdu”. (porównaj postanowienie Sądu Rejonowego w Zamościu sygn.. akt VII W 223/09 Rzeczpospolita 2009/121/1-1). Skoro zatem ustawodawca nie wymaga prowadzenia takiej ewidencji, a obwiniony ją prowadzi, ale nie jest w stanie wskazać, który z dwóch kierowców czynił użytek z samochodu, trudno, co do zasady czynić mu z

tego zarzut obwinionemu. Z akt wynika, że obwiniony sugerował, że podejmie próbę zidentyfikowania konkretnego sprawcy i udzielenia wszelkich informacji, gdy otrzyma dokumentację fotograficzną pozwalającą na dokonanie powyższego. Jednak dowody zgromadzone w sprawie nie potwierdzają, aby kiedykolwiek taką dokumentację otrzymał. W tej sytuacji Sąd II instancji uznał, że w chwili obecnej, bez przesłuchania obwinionego i J. G. nie ma żadnej możliwości przesądzenia, że obwiniony posiadał stosowną wiedzę i celowo nie przekazał jej organom ścigania, tym samym swoim zachowaniem wyczerpując znamiona przypisanego mu czynu. Sąd Odwoławczy ma przy tym pełną świadomość, jakie obowiązki w zakresie ujawnienia osoby prowadzącej pojazd nałożył ustawodawca na właściciela auta, lecz nie zmienia to stanowiska, że w przypadku gdy właściciel wykaże, że nie ma możliwości zidentyfikowania osoby, z uwagi na jakość zdjęcia i jednocześnie z ewidencji wyjazdów nie można wskazać precyzyjnie użytkownika auta, to tym samym nie można mu przypisać winy, jak uczynił to Sąd I instancji.

W tej sytuacji Sąd odwoławczy uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji. Przy ponownym rozpoznaniu Sąd ten będzie musiał przesłuchać tak obwinionego, jak i świadka G. na okoliczności dotyczące możliwości identyfikacji osób kierujących samochodem P. nr rej. (...) w dniu 23.05.2014r. oraz będzie musiał przeprowadzić dowód z ewidencji, wspomnianej w korespondencji mailowej przez obwinionego(k.11). Dopiero przeprowadzenie powyższych czynności pozwoli na ustalenie czy R. B. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona wykroczenia z art.96§3 k.w.

Justyna Andrzejczak